

ENTONI RID

SLUČAJ ZATOČENE VIDOVNJAKINJE

Naslov originala:

The Baker Street Boys: The Case of the Captive Clairvoyant

Text © 2006 Anthony Read

Illustrations © 2006 David Frankland

Copyright © za srpsko izdanje "Ružno pače"

Published by arrangement with Walker Books Limited, London SE11 5HJ.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, transmitted, broadcast or stored in an information retrieval system in any form or by any means, graphic, electronic or mechanical, including photocopying, taping and recording, without prior written permission from the publisher.

Izdavači:

Ružno pače

Bulevar oslobođenja 26, Novi Sad

Mono i Manjana – suizdavač

Gospodara Vučića 245, 11000 Beograd

Urednik:

Nebojša Burzan

Lektura i korektura:

Milan Žurić

Tehnički urednik:

Ljiljana Pekeč

Za izdavača:

Miroslav Josipović i Nenad Atanasković

ISBN 978-86-7608-096-0

Ova knjiga se ne sme umnožavati, preštamovati ili prenositi u bilo kom obliku i bilo kojim sredstvom, ni u celini, niti u delovima, bez izričite pismene dozvole autora i izdavača, niti se, bez izričite pismene saglasnosti izdavača, sme distribuirati ili umnožavati na bilo koji drugi način i bilo kojim drugim sredstvom. Sva prava objavljivanja ove knjige zadržavaju autor i izdavač, shodno odredbama Zakona o autorskim i srodnim pravima.

ENTONI RID

Šerlok Holms i
DEČACI ULICE BEJKER

SLUČAJ ZATOČENE VIDOVNJAKINJE

ilustracije:
Dejvid Frenkland

prevela s engleskog:
Branka Miličić

2010.

SADRŽAJ:

JEDAN	7
DVA	18
TRI	33
ČETIRI.....	48
PET	60
ŠEST.....	71
ŠEDAM	82
OSAM	90
DEVET.....	103
DESET	114
O PISCU	127

JEDAN

Vrabac je bio srećan. U stvari, bio je toliko srećan da je povremeno morao da se uštine kako bi se uverio da ne sanja. Samo nekoliko dana ranije, gospodin Tramp, direktor varijetea Imperijal, otpustio ga je sa mesta potrčka i najavljiivača programa. Bio je to samo povremeni posao, ispomoć u pozorištu kad bi se ukazala potreba za dodatnim osobljem, ali za Vrapca je to bila ulaznica za raj, kapija magičnog kraljevstva. Kada je otpušten, doživeo je to kao smak sveta. Da nije bio obuzet drugim stvarima, nikako ne bi našao utehu.

I baš zbog tih drugih stvari Vrabac je izgubio posao. Najuren je kada ga je pozorišni mađioničar optužio za pokušaj krađe tajni zanata, što je neoprostiv greh u pozorištu. A baš te tajne su pomogle Vrapcu i družini njegovih prijatelja da spreče paklenu zaveru koja bi dovela do ubistva ne samo čuvenog detektiva Šerloka Holmsa nego i kraljice Viktorije lično!

Vrabac i njegovi prijatelji su bili ulični mangupi, svi su bili siročići ili su ih roditelji napustili, a živeli su zajedno u skrivenom podrumu, u blizini ulice

Bejker u Londonu, koji su nazivali GŠ, skraćenicom od naziva Glavni štab. Sebe su nazivali Dečacima ulice Bejker, iako su među njima bile i tri devojčice. Vrabac je bio najmlađi i najsitniji u družini, ako izuzmemo malenu prodavačicu cveća, Rozi, koja je bila nešto niža od Vrapca, mada je verovatno bila i malo starija od njega. Samo verovatno, jer su tek poneki u družini bili sigurni koliko tačno godina imaju.

Dečaci su se izdržavali radeći različite poslove, kao što su: držanje konja za am da ovi ne bi odlutali s kočijama dok stoje uz ivičnjak, glancanje cipela, obavljanje sitnih poslića, čišćenje konjske balege sa raskrsnica, prodaja cveća i novina ili, kao u Vrapčevom slučaju, ispomoć iza scene u varijeteu Imperijal. Ipak, njihov najznačajniji posao, koji je organizovao i nadgledao vođa družine, Vigin, bilo je pomaganje Šerloku Holmsu u njegovim istragama.

Vrabac je upao u nevolje u pozorištu dok su pomagali Šerloku Holmsu. Ali nakon što su spasli život čuvenom detektivu i kraljici, prijatelj Šerloka Holmsa, doktor Votson, zauzeo se da razgovara sa direktorom pozorišta i, zaklinjući ga na čuvanje tajne, objasnio mu je da Vrabac, kao heroj, mora smesta biti vraćen na pređašnji posao. I tako je Vrabac ponovo, ulazeći kroz poznata vrata varijetea koja su vodila do prostora iza scene, bio najsrećniji dečak na svetu.

– Gle, evo našeg malog londonskog vrapčića! – pozdravio ga je vratar Bert dok je ulazio. – Lepo je videti te opet.

– Hej, Berte – odgovorio je Vrabac uz široki osmeh. – Lepo je ponovo biti ovde.

- Naučio si lekciju, je l' jesi?
- Uh, da. Da, mislim da jesam.
- Ko bi mogô da smisli da će te gospodin Tramp primiti natrag na posô. Zbog prikana na visokim položajima, moliću fino?
- Nemaam pojma o čemu pričaš.
- Zar? – sumnjičavo će Bert. – Nema tajne koju stari Bert neće da prokljuvi u ovome varijeteu. Sve ti ja znadem, ne zaboravi. – Smaknuvši na potiljak šiljatu vratarsku kapu, Bert je počeošao svoj crveni, baburasti nos. – Uši kô u sokola, taki sam ti ja.
- Mislio sam da soko ima dobre oči.
- Da. Oči i sve ostalo. – Bert klimnu glavom, trepćući iza debelih stakala svojih naočara sa gvozdenim ramom. – E pa, biće bolje da se uvučeš u ovo i počneš s radom.

Pružio je ruku u portirnicu i dohvatio uniformu za najavljiivača. Vrabac je željno uze, na brzinu obuče i poče da zakopčava brojne dugmiće na prednjoj strani, uzbuđen što je ponovo nosi. Udahnuo je duboko, osetivši dobro poznatu mešavinu mirisa prašine, platna, boje, reflektora i šminke, koja je njemu mirisala bolje od bilo kog parfema. A onda je snažno izdahnuo i ušao u hodnik kroz pokretna vrata.

Jedva da je dvaput koraknuo, a već se našao pred imponantnom figurom gospodina Alojzija Trampa, sveg blistavog u fraku i sa belom leptir-mašnom.

– Ah, Vrapče – promrmljao je gospodin Tramp, čupkajući oštre vrhove svojih uvoštenih brkova. – Baš ljubazno od tebe što si nas počastvovao svojim prisustvom.

– Da, gospodine Tramp. Evo me, ponovo sam ovde.

– Kao nadaleko poznati lažni novčić.

– Izvin'te, šta rekoste, gospodine?

– To se samo tako kaže, Vrapče, momče moj. Lažni novčić se uvek iznova pojavi.

– Aha. Dobro.

– Nadam se da shvataš – nastavio je gospodin Tramp, preteće izvivši jednu obrvu i sa visine pogledavši na Vrapca – kako srećnom slučajnošću obasjan mladac ti si?

Vrabac je blenuo u njega.

– Ti si srećno momče – objasni gospodin Tramp uz težak uzdah. – Potvrđuješ?

Vrabac je klimnuo glavom, progutavši knedlu.

– O da, gospodine. Hvala, gospodine.

– A sada me slušaj, mladi čoveče. Zahvaljujući ljubaznosti moga srca i, nasuprot tome, mojoj sposobnosti da mudro rasuđujem, blagonaklono sam izvoleo da te vaspostavim na tvoj raniji položaj. Ali tvoja dužnost jeste da shvatiš da si sada pripravnik. Razumevaš li?

Vrabac je vrteo glavom, zbunjeno blenući u njega. Gospodin Tramp se sagnu sve dok mu lice nije bilo nadomak Vrapčevog i progovori brzo i tiho.

– Vraćaš se na svoj stari posao, ali na probi si. Napraviš li ijedan pogrešan korak, bićeš izbačen. Jasno?

Vrabac se iskezio. – Možete se osloniti na mene, direktore.

– Pazi samo da ne uznemiravaš artiste, u redu? Naročito Snagatora Stenlija, on golim rukama može